

ZDEJMujemy MIARY –
SKALA W ŻYCIU
CODZIENNYM

TOMASZ
WÓJTOWICZ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania matematyki dla szkoły podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Miterka
Recenzja merytoryczna – Ewa Olszewska
dr Anna Rybak
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć/lekcji:

Zdejmujemy miary – skala w życiu codziennym.

Czas trwania zajęć/lekcji: 45 minut   **Klasa: V**

Cel ogólny:

Wykorzystanie pojęcia skali do projektowania.

Cele szczegółowe: Uczeń:

- wykracza w swojej pracy poza formalną edukację (umysł dyscyplinarny),
- analizuje wiedzę matematyczną z różnych punktów widzenia,
- umiejętnie korzysta z różnych źródeł informacji (umysł syntetyzujący),
- proponuje nowatorskie rozwiązania (umysł kreatywny),
- kształtuje umysł poprzez własne doświadczenia (umysł respektujący),
- określa własną hierarchię wartości i potrzeb (umysł etyczny),
- potrafi zaznaczyć punkt w układzie współrzędnych, mając jego współrzędne,
- kształtuje umiejętności stosowania głównych zasad matematycznych w sytuacjach codziennych,
- posługuje się danymi naukowymi do osiągnięcia celu.

Metody/Techniki/Formy pracy:

- praca z materiałem przygotowanym przez nauczyciela,
- formy pracy: praca wspólnym frontem, praca grupowa: jednolita i zróżnicowana.

Środki dydaktyczne:

- modele do mierzenia,
- przyrządy do mierzenia,
- papier, nożyczki, kleje,
- komputer z programem graficznym.

Opis przebiegu lekcji

1. Zainteresowanie (czynności organizacyjne, koncentracja uwagi, wprowadzenie).

Nauczyciel mówi uczniom, że szkoła dostała zlecenie wykonania jesiennych bezrękawników na profesjonalny pokaz mody.

2. Specyfikacja celów (określenie celów długo- i krótkoterminowych oraz planowanych wytworów lekcji).

Celem długoterminowym po zakończeniu lekcji będzie precyzyjne wykonywanie prac ręcznych z uwzględnieniem pomiarów i odpowiedniej skali.

3. Specyfikacja treści (dążenie do osiągnięcia celu końcowego – sformułowanie pytań, problemów i zagadnień).

Uczniowie dzielą się na 4-osobowe grupy. Nauczyciel mówi uczniom, że ich zadaniem będzie wykonanie bezrękawnika, który: musi zawierać element charakterystyczny dodany przez autora, który związany jest z jesienią, powinien sięgać do połowy uda i być dopasowany do wzrostu uczniów.

4. Wdrażanie procesu (plan wykonania zadania – odpowiednia sekwencja zadań do osiągnięcia celu końcowego).

Uczniowie mogą wykonywać projekty za pomocą różnych programów komputerowych. Kolejnym etapem jest wybór najciekawszych prac do realizacji i zdejmowanie miary z modelu, który będzie prezentował bezrękawnik. Forma wykonania bezrękawnika jest dowolna.

5. Realizacja pomysłów (weryfikacja hipotez, wykonanie zadania – 20 minut).

Na przygotowanych kartach pomiarów uczniowie zapisują własne oraz porównują otrzymane wyniki z innymi. Uczniowie powinni sprawnie posługiwać się taśmami mierniczymi i metrami krawieckimi i dokonywać pomiarów z dokładnością nawet do milimetrów. Swoje pomiary powinni zapisywać na kartach pracy. Podczas pracy zespołowej ważne jest odpowiednie zaplanowanie pracy nad poszczególnymi elementami wykonania bezrękawnika, z uwzględnieniem jego charakterystycznych elementów i w odpowiedniej skali.

6. Prezentacja (dzielenie się wiedzą i doświadczeniem z innymi uczniami).

Po wykonaniu bezrękawników uczniowie prezentują swoją pracę według ustalonego w grupach scenariusza tak, aby użyć środków artystycznego wyrazu i właściwie zaplanować własny pokaz.

7. Ewaluacja zastosowanych procedur i narzędzi (może być na przestrzeni całej jednostki lekcyjnej). Ocena pracy uczniów.

Ewaluacja pracy uczniów odbywa się poprzez ocenę wykonanych prac podczas krótkiego pokazu mody. Do jury można powołać losowo uczniów z każdej grupy zadaniowej.

Komentarz metodyczny

Uczniowie niepełnosprawni mogą wykonać projekt bezrękawnika, posługując się gotowym szablonem lub z wcześniej przygotowanych elementów. Należy pamiętać o tym, aby uczeń wykonywał zadania trudniejsze tylko wtedy, gdy wykona zadania łatwiejsze. Zaleca się, aby uczniowie uzdolnieni matematycznie i mający duże sprawności manualne wykonali projekty z różnorodnych materiałów. Nauczyciel powinien wspierać uczniów w trakcie ich pracy, wspomagać w procesie samodzielnego dochodzenia do wiedzy. Istotnym elementem jest przekazywanie krótkich komunikatów słownych, korzystanie z potencjału danych cech osobowości uczniów.